

El Museu de Montserrat acull l'exposició «Picasso a la donació Busquets»

La mostra, que es pot visitar fins al proper 6 de gener, explica l'arribada d'aquesta donació al monestir

Xavier Busquets.

A l'exposició es poden veure setze dels cartells que va col·leccionar Xavier Busquets.

REDACCIÓ

Fotos: Museu de Montserrat

El Museu de Montserrat reprèn l'activitat, pel que fa a les exposicions temporals, amb la mostra *Picasso a la donació Busquets*, que es pot veure fins al proper 6 de gener a l'Espai d'art Pere Pruna. Es tracta d'una mostra que recull una part del llegat que l'arquitecte Xavier Busquets va deixar al monestir l'any 1990, una col·lecció on es troben des de peces arqueològiques fins a obres dels grans noms de l'Impressionisme o de la pintura catalana, en la qual Picasso n'és un dels autors més ben representats.

L'exposició, comissariada per Montserrat Marín, conservadora del Museu de Montserrat, relata l'amistat entre Picasso i Busquets, forjada a partir de l'encàrrec dels frisos de l'edifici de la nova seu del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya —inaugurada l'any 1962—, a la plaça Nova de Barcelona. Fruit de la intervenció de Picasso en el projecte, Busquets va viatjar sovint al sud de França, on l'artista malagueny va residir gairebé els darrers trenta anys de la seva vida.

Aquestes visites, que tenien l'ob-

jectiu de fer el seguiment de l'encàrrec, van ser l'inici d'una amistat, tot compartint estades i converses amb el pintor i la seva última esposa, Jacqueline Roque, i també amb tots aquells amics, artistes i fotògrafs que envoltaven Picasso contínuament. Durant aquelles estades, Busquets va aprofitar per fer-se signar les obres de Picasso que anava adquirint i que actualment formen part del fons del Museu de Montserrat, tot i que en gran part no es mostren a la col·lecció permanent.

Cinquanta anys de la mort de Picasso

El llegat que s'exposa en aquesta mostra temporal, que coincideix amb el cinquantè aniversari de la mort de Picasso, està acompanyat de documentació i fotografies referents a la donació, així com també llibres, imatges o articles de premsa, que contextualitzen les tres principals etapes d'aquest recorregut: l'arribada de la donació a Montserrat, els anys de Picasso al sud de França —després de la Segona Guerra Mundial, Picasso va abandonar definitivament París i es va establir primerament a Antibes i, dos anys més tard, el 1948, va fixar la seva residència a Vallauris, i posteriorment també a Cannes i Mougins— i l'interès creixent per l'obra de Picasso a Barcelona, gràcies a l'impuls de la Sala Gaspar.

Quan Picasso va anar a viure a la petita població de Vallauris, aquesta es va convertir en tot un nucli d'anima da vida cultural i va significar per a ell un dels moments de major producció artística. Va ser aquí on, a part del seu interès per la pintura, va experimentar enormement com a escultor i on va treballar amb tècniques com el linogravat —de la mà de l'impressor Hidalgo Arnéra, amb qui perfeccionarà i explorarà l'ús d'aquesta tècnica d'estampació.

L'any 1946, Picasso va conèixer Suzanne i Georges Ramié, propietaris del taller Madoura, amb qui mantindrà una estreta relació, tant personal com professional, ajudant a fer de Madoura un dels principals tallers productors de ceràmica de la regió. En aquesta població va ser on Picasso va explorar la ceràmica com a mitjà artístic, perfeccionant el modelatge i arribant a produir gairebé 4.000 objectes.

Tot i que les seves aparicions pú-

bliques no eren freqüents, Picasso organitzava cada any una exposició amb les seves obres i una cursa de braus, on convidava amics i coneguts, i ell mateix s'encarregava de fer els cartells per tal d'anunciar-les.

A l'exposició es poden veure setze dels cartells que va col·leccionar Xavier Busquets, juntament amb un plat de ceràmica i algunes de les fotografies de l'arquitecte durant les seves visites. També es poden trobar algunes imatges captades pels fotògrafs que van resseguir i documentar l'ambient familiar i el procés creatiu de Picasso al llarg de la seva vida.

La Sala Gaspar, aparador de Picasso a Barcelona, va ser la primera de l'Estat a mostrar obra de l'artista durant la dictadura franquista, amb una primera exposició l'any 1956. Va esdevenir una veritable finestra per a l'art d'avantguarda nacional a Barcelona, ja que donava veu a artistes com el mateix Picasso o Joan Miró, molt reconeguts internacionalment, però del tot obviats pels circuits afins al règim. Joan i Miquel Gaspar van conèixer Picasso a Cannes l'any 1955 de la mà de Jaume Sabartés, secretari de l'artista. Fruit d'aquell primer contacte van sorgir més endavant les exposicions regulars de Picasso a la Sala Gaspar.

La mostra recull una part del llegat que l'arquitecte Xavier Busquets va deixar al monestir l'any 1990

La mostra relata l'amistat entre Picasso i Busquets.